

Добре, че има музеи на българската памет!

Членове на Пенсионския учителски клуб от Балчик на екскурзия в Карлово.

Фото: Б.Т.

Балчишки учителски пенсионери по традиция от 20 години насам провеждат екскурзии из България, водени от чувството си да виждат положителното в своята страна, да му се радват, както те си знаят, да сравняват местата, където са били, да правят аналогия с родния Балчик. Тази година, от 12 до 15 октомври, бившите педагози, водени от своя председател Иванка Иванова, експедитор Керанка Генчева, културно-масовик Иванка Атанасова и касиер Живка Нейчева се насочиха към Подбалкана по маршрут: Панагюрище, Клисурска, Копривщица, Сопот, Карлово, Калофер, Казанлък.

Благодарение на Община Балчик и транспортна фирма „Руми Русчев“ от Каварна пътуването премина безпроблемно. Малко трудно бяха открити най-евтините хотели, които да са по джоба на учителските пенсии. Хотели много – но цените стоят високи. Особено в Казанлък. А това е град, в който все още има поминък за населението – Големият „Арсенал“.

Много ни впечатли Музеят на розата, открит за посещение само преди месеци. И като всяка българска работа – от бързана недовършен в детайлите. Иначе самоочувствието на неговия уредник бе право пропорционално

на неговия крещящ глас и заглушаваше беседата на екскурзовода, който бе на нашата възраст и с много голям интелектуален потенциал-отговори на толкова наши въпроси, показа ни толкова много неща, а накрая дори ни продаде доста артикули от рекламния шанд: от мускалчета, парфюми, магнити, кремове, сапунчета до розова вода и гюлова ракия. Автобусът замисли на рози!

За да „замирише на люляк“, след посещението на Вазовата родна къща в Сопот. Добре поддържана, с голяма експозиционна зала и прекрасен екскурзовод, чито думи от двучасовата му беседа

трайно се загнездиха в душата ни. Браво, че има такива млади хора, които като че ли се зареждат с възрожденския позитивизъм на нашите възрожденци, витаещ все още в подбалканските ни градчета. Жалко, че младото

поколение не знае Вазов, не чете достатъчно и не отива на добре с възпитанието си. Това каза и завоалирано музейният служител. Иначе градът „живее“ пълноценно само в петък и събота и само тогава и когато има гости като нас – с музика в ресторантите.

Младежи почти нямаше и в Панагюрище, и в Сопот, и в Карлово, и в Клисурска, и в Казанлък. Жалко картинка. А тези, които ги имаше, не личеше да са изпълнени с трудов ентузиазъм – седяха по кафенетата и пушеха, много пушеха.

Най-пуста беше Клисурска. Не срещнахме нито един човек. На църквата го няма едно-тубе. Символ на издъхването, а на читалищното балконче е поставено едно черешово топче.

Бяхме в Копривщица – ах, легнала ми е на сърцето. И аз бих дала пари, за да не я опожарят или разрушат, както е станало след Априлското въстание.

Колко богати хора и колко благодетели е имала Копривщица! Сега, обаче, Копривщица е занемарена. Язык и без пари. Няма обществени тоалетни, както би било редно в европейски град на културата. Има два нуждника, направо клоака, и то зад общината и на общинския пазар. Не ми се говори.

Къщите музеи на Дебелянов, Левски, Ботев, Вазов имат крещяща нужда от загриженост. Много съм разочарована. И не само аз. Всички колеги. Докато в къщата на Дебелянов, наш колега от ВТУ, уредник, говори разпалено за 100-годишнината от смъртта на най-нежния български поет и догодина за отбелязването на неговата 130-гошнина, то в къщата на Левски въобще не стана дума, че нещо ще се прави за 180-годишнината от рождението на Апостола през 2017 г.

Около паметниците и музеите е долу-горе чисто.

Цяла България е толкова мръсна, че като влезеш някъде, като например в центъра на Карлово, ти се вижда райско. Особено около паметника на Левски от 1906 г. Истински паметник, а не социалистическа „изгъвица“, както навсякъде другаде има паметници, даже не ги запомних – еднакво безлични, бетонни, не означаващи нищо, макар да искат да кажат нещо, както всички произведения на социалистическия реализъм.

Добре, че има музеи на българската памет – за етнологията, народните танци, шевици, носии, всякакви занаяти, неповторимото богатство на народните песни. Те да ни останат само като спомен е достатъчно за доказателството, че ни е имало, че плахо ни има сега и че може би ще се възродим в нова, още по-силна светлина. Дай, Боже! От нас зависи.

Маруся КОСТОВА

Препис-извлечение от протокол № 5 от проведено Общо събрание на сдружение „Регионално управление на отпадъците Добрич“

ПРОТОКОЛ № 5

ОТ ОБЩО СЪБРАНИЕ НА СДРУЖЕНИЕ „РЕГИОНАЛНО УПРАВЛЕНИЕ НА ОТПАДЪЦИТЕ ДОБРИЧ“, проведено на 29.09.2016 г.

ПО ПЪРВА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД:

Разглеждане на постъпило предложение от община Балчик - биоразградимата фракция от отпадъка на общините Балчик, Шабла и Каварна, сортирана в Претоварна станция Балчик, да не постъпва на регионалното депо, а да бъде транспортирана до съоръжение, в което да се извършва компостиране на тази фракция.

След разискванията беше прието следното

РЕШЕНИЕ 1:

Сдружение „Регионално управление на отпадъците - регион Добрич“, не приема предложеният проект на решение от община Балчик „Биоразградимата фракция, както и остатъчната фракция от смеси от отпадъци, негодни за рециклиране на общините Балчик, Шабла и Каварна, получени от сортиране на смесения им битов отпадък в ПСО Балчик, да се предават за последващото им оползотворяване в инсталация за третиране на отпадъци, притежаваща разрешение по чл. 35 от ЗУО или КР, с оглед за изпълнение на целите от кметовете на общините Балчик, Каварна и Шабла в регион Добрич, съгласно решението по чл. 26, ал. 1, т. 6 от ЗУО“.

Гласували: 1 „за“, 1 „против“, 4 „въздържали се“

ПО ВТОРА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД:

Вземане на решение за ползване на част от отчисленията по чл. 64 от ЗУО, за стартиране на процедура за проектиране, доставка, монтаж и пускане на система за компенсация на капацитивна енергия на обект Регионално депо за отпадъци Стожер.

След разискванията беше прието следното

РЕШЕНИЕ 2:

1. Общото събрание на Сдружение „Регионално управление на отпадъците - Добрич“ дава съгласие за използване на сумата от 35 000 лв. отчисленията по чл. 64 от ЗУО, за изграждане на Комплексни компесационни устройства, за нуждите на регионално депо Стожер.

2. Общото събрание на Сдружение „Регионално управление на отпадъците - Добрич“ възлага на кмета на Община град Добрич да изпълни всички последващи действия съгласно Закона във връзка с горепосоченото решение.

3. На следващо заседание на Общото събрание на Сдружение „Регионално управление на отпадъците - Добрич“ да бъде представен доклад за ефективността на направената инвестиция.

Гласували: 6 „за“, 0 „против“, 0 „въздържали се“

ПО ТРЕТА ТОЧКА ОТ ДНЕВНИЯ РЕД:

Други - Искане от фирма „Адиан миса“ ООД, за депониране на битови отпадъци в количества 70 - 100 т. месечно на депото при село Стожер.

След разискванията беше прието следното

РЕШЕНИЕ 3:

Общото събрание на Сдружение „Регионално управление на отпадъците - Добрич“, не приема отправеното предложение за депониране на отпадъци от фирма „Адиан миса“ ООД на регионалното депо при село Стожер.

Гласували: 0 „за“, 0 „против“, 6 „въздържали се“

Председател: (п)
Йордан Йорданов
Кмет на Община град Добрич

Седмица на четенето в III а клас- гостува госпожа Стела Дакова член на литературен клуб „Йордан Кръчмаров“ гр. Балчик
Фото: Димитрина Стоянова

Деца от ОУ „Антим I“ Балчик четат, обичат да слушат приказки и да правят драматизации от тях.
Фото: Румяна ПЕТРОВА